

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. május 27. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2012. november 14. napján kihirdetett **10.B.814/2007/120.** számú ítéletének az I-V. r. vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét az alábbiak szerint **m e g v á l t o z t a t j a:**

Az I. r. vádlott cselekményeit:

1 rb. vesztegetés büntettének [Btk. 250. § (1) és (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés 1. fordulat] és

2 rb. hivatali visszaélés büntettének [Btk. 225.§] minősíti.

A II. r. vádlott 9 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét 1 rb. felbujtóként elkövetettnek minősíti.

Az I. r. vádlott börtönének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti, a közügyektől eltiltást mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I-V. r. vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét **helybenhagyja.**

Megállapítja, hogy a III. r. vádlott helyesen 2005. szeptember 30. napjáig volt őrizetben.

A IV. r. vádlott neve helyesen Z, anyja neve helyesen.

Kötelezi az ítéltábla az V. r. vádlottat, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 12.750,- (tizenkettőezer-hétszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság

az I. r. vádlottat

1 rb. vesztegetés büntette [Btk. 250. § (1) és (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés 2. fordulat] és 10 rb. hivatali visszaélés büntette [Btk. 225. §] miatt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra,

a II. r. vádlottat

1 rb. vesztegetés büntette [Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés] miatt mint társtettes, és 9 rb. hivatali visszaélés büntette [Btk. 225. §] miatt mint felbújtót, halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 100.000.- forint pénzmellékbüntetésre,

a III. r. vádlottat

1 rb. vesztegetés büntette [Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés] miatt mint társtettes 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 200.000.- forint pénzmellékbüntetésre,

a IV. r. vádlottat

vesztegetés büntette [Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés] miatt mint társtettes 8 hónap börtönbüntetésre,

a V. r. vádlottat

vesztegetés büntette [Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés] miatt mint társtettes 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 100.000.- forint pénzmellékbüntetésre,

a VI. r. vádlottat

9 rb. hivatali visszaélés büntette [Btk. 225. §] miatt mint felbújtót halmazati büntetésül 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

Az I. r. vádlottal szemben 250.000.- forintra,

a II. r. vádlottal szemben 525.000.- forintra,

a III. r. vádlottal szemben 200.000.- forintra,

az V. r. vádlottal szemben 525.000.- forintra vagyonekmozgást rendelt el.

A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a II. r. vádlott esetében 5 évi, a III. r. vádlott és az V. r. vádlott esetében 3-3 évi, a IV. r. vádlott esetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r., a II. r., a III. r., az V. r. vádlottaknál az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, a VI. r. vádlottnál pedig az előzetes fogvatartásban

5.Bf.75/2013/11.

töltött idő beszámításával a pénzbüntetésből 88.000.- forintot lerovottnak tekintett.

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén a II. r., a III. r., az V. r. vádlottak esetében egyezően 5.000. - 5.000.- forintonként rendelte 1-1 napi fogházbüntetésre átváltoztatni,

A VI. r. vádlott esetében a pénzbüntetés egy napi tétel összegét 1.200.- forintban állapította meg, és úgy rendelkezett, hogy a kiszabott összesen 360.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetés esetén napi tételenként 1-1 napi fogházbüntetésre kell átváltoztatni.

A bírósági eljárás során lefoglalt 3 darab TDK audiokazetta és a tanúl adatait tartalmazó boríték lefoglalását megszüntette és az iratoknál kezelni rendelte.

Kötelezte

az I. r. vádlottat 18.000.- forint,

a II. r. vádlottat 3.750.- forint,

az V. r. vádlottat 81.960.- forint,

a VI. r. vádlottat 36.400.- forint bűnügyi költség megfizetésére,

10.000.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be:

az ügyész az I. r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása céljából,

az I. r. vádlott és védője részleges felmentésért és enyhítésért,

a II. r. vádlott és védője enyhítésért,

a III. r. vádlott és védője céljának megjelölése nélkül,

a IV. r. vádlott és védője felmentésért,

az V. r. vádlott és védője enyhítésért és

a VI. r. vádlott és védője felmentésért.

az I. r. vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet felmentő rendelkezése 2012. november 16. napján jogerőre emelkedett.

A VI. r. vádlott meghatalmazott védőjének megbízása a másodfokú eljárás során megszűnt és a VI. r. vádlott a fellebbezését visszavonta, így az első fokú ítélet vonatkozásában 2013. május 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.562/2012/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és az I. r. vádlott tekintetében az első fokú ítélet megváltoztatását, vele szemben lényegesen hosszabb fő- és ehhez igazodó mellékbüntetés kiszabását, egyebekben és a többi vádlott tekintetében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárásban a II. r. vádlott védője írásban, majd a fellebbezési nyilvános ülésen a védők fellebbezéseiket az alábbiak szerint indokolták, illetve módosították, melyekhez a vádlottak is csatlakoztak.

Az I. r. vádlott védője a fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen eljárási szabálysértésre visszavezethetően az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az I. r. vádlott terhére megállapított vesztegetés büntettének hivatali visszaélés büntettként való minősítését, harmadlagosan a büntetés enyhítését, mégpedig a jelentős időmúlásra tekintettel az I. r. vádlottal szemben, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

Álláspontja szerint az eljárási szabálysértés az által valósult meg, hogy az elsőfokú bíróság a titkos információ gyűjtés során beszerzett lehallgatás anyagát úgy értékelte bizonyítékként, hogy az nem került lejátszásra, hanem csak az erről készült leírt anyagot, illetve kivonatot ismertette. Ezért, a bizonyítékként történő felhasználása nem törvényes, és a vádlottnak a védelemhez való joga is sérült.

Az eltérő minősítésre vonatkozó indítványát arra alapította, hogy mivel az 1.) tényállás szerint az I. r. vádlott csak utólag, a kötelességszegés után kapott pénzt, a cselekmény nem vesztegetés büntettének, hanem hivatali visszaélés büntettének minősül.

A II. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést azzal indokolta, hogy arra tekintettel, miszerint az I. r. vádlott által továbbított információk hivatalosan, ügyvédi úton is beszerezhetőek lettek volna, illetve az I. r. vádlott, a tanúl-t az előzetes letartóztatásból nem szabadíthatta volna, amiről mint volt rendőrnek a II. r. vádlottnak is tudomása volt, a II. r. vádlott magatartása nem tekinthető olyan szinten társadalomra veszélyességűnek, melyért a vesztegetés büntettének törvényi büntetési tétele szerinti büntetés kiszabása szükséges. A II. r. vádlott jövedelmi viszonyai mellett, a vagyoneklobzás és a pénzmellékbüntetés együttes kiszabása álláspontja szerint eltúlzott, ezért a vagyoneklobzás mellőzését és a szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének csökkentését indítványozta.

A III. r. vádlott védője a fellebbezését enyhítésért bejelentettként tartotta fenn. Indítványozta további enyhítő körülményként figyelembe venni a III. r. vádlott büntetlen előéletét, valamint nagyobb súllyal a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását. A vádlott jövedelmi viszonyai mellett a vagyoneklobzás és a pénzmellékbüntetés együttes alkalmazását nem tartotta indokoltnak. A

5.Bf.75/2013/11.

főbüntetés és a próbaidő tartamának enyhítését, továbbá a pénzmellékbüntetés alkalmazásának mellőzését indítványozta.

A III. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását előzetesen kimentette és kérte a nyilvános ülés személyes jelenléte nélküli megtartását.

IV. r. vádlott védője a felmentésért bejelentett fellebbezését arra alapította, hogy álláspontja szerint a IV. r. vádlottat terhelően semmilyen objektív körülmény, bizonyíték nem áll rendelkezésre. A III. r. vádlottnak állt érdekében, hogy valakit megnevezzon és mivel a IV. r. vádlottal barátok voltak, ezért nevezte őt meg. Másodsorban, a jelentős időmúlásra tekintettel, a büntetés enyhítését indítványozta.

Az V. r. vádlott védője fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen bűncselekmény vagy bizonyítottság hiányában a vádlott felmentését, másodsorban a főbüntetés enyhítését és a vagyoni hátránnyal járó büntetések mellőzését indítványozta.

Az ítélet tábla nem osztotta az I. r. vádlott védőjének a titkos információgyűjtés során rögzített hangfelvételtől készült írott anyag ismertetésére vonatkozó eljárási szabálysértésre vonatkozó álláspontját. Az iratokból megállapítható, hogy a titkos információgyűjtésre törvényesen került sor (nyomozati iratok 1/39. és 323. oldal), a lehallgatott telefonbeszélgetésekről egyrészt kivonatok (nyomozati iratok 1/45-109. oldal), másrészt szó szerinti leírások készültek (nyomozati iratok 1/367-501. oldal). Az elsőfokú bíróság mindkettőt ismertette (első fokú 109. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11. és 12. oldala). A vádlottak az ismertetekre észrevételt nem tettek, a hangfelvételek lejátszását az érdekeltek nem indítványozták. A hangfelvételekről készült leírások közokiratok, melyeknek a bizonyítékként való felhasználását az első fokú eljárás során és jelenleg is hatályban lévő büntetőeljárási törvény lehetővé teszi. Mindezekre figyelemmel, az I. r. vádlott védője által hivatkozottak nem valósítottak meg eljárási szabálysértést, így nem eredményeztek megalapozatlanságot sem, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére sor kerülhetett volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, az ítélet tábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az első fokú ítélet indokolásából (11. oldal 4. bekezdés első mondat, 28. oldal 4. bekezdés) az I. r. vádlott munkaköri feladataira vonatkozó részeket a tényállásba utalja.

Az elkövetéskor és a jelenleg hatályos büntetőeljárási törvény szerint is, a büntető ügyben keletkezett iratokat a nyomozás során és a nyomozás befejezése után csak az eljárásban résztvevő személyek (gyanúsított, védő, fiatakorú törvényes képviselője, bizonyos esetekben a feljelentő, a sértett és képviselője, az egyéb érdekelt és képviselője, illetve a tanú) ismerhetik meg, illetve azokról kérelmükre másolat adható [1973. évi I. törvény 119/B. § és 142. §, a jelenleg hatályos Be. 70/B. § és 193. §]. Ezért, az I. r. vádlott a tanú ellen folyamatban volt büntetőeljárásban, az eljáráson kívüli személyeket a nyomozás adatairól nem tájékoztathatta.

Az I. r. vádlott az elkövetéskor hatályos személyes adatok védelméről és közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. § 8. pontja szerint adatkezelőnek minősült a 3. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint pedig személyes adat akkor volt kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárult, vagy azt törvény, vagy - törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben - helyi önkormányzat rendelete elrendelte, míg az 5. § (1) bekezdése szabályozta a személyes adatok kezelésének célhoz kötöttségét. Ennek megfelelő szabályokat tartalmaz a jelenleg hatályos, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló, 2011. évi CXII. törvény 3. § 9. pontja, 4. és 5 §-a.

Az elkövetéskor és a jelenleg is hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 77. §-a értelmében a rendőrség az adatokat csak feladatai ellátása során és bűnüldözési célból kezeli, illetve használhatja.

Az első fokú ítélet tényállása 9. oldal 2. bekezdés 3. sorában, nyilvánvaló elírás miatt, a - helyesen - II. r. vádlott, és a 3. bekezdés 5. sorában a III. r. és az I. r vádlottak kifizetése után fennmaradó összeg - helyesen - 1.050.000.- forint (és ennek megfelelően módosul az összeg az indokolás 19. oldal utolsó bekezdésében is).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, ezért a fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat érdemileg teljes körűen értékelte. Tisztázta a vádlottak egyes vallomásai közötti eltérést, annak okát, összevetette a vádlottak, a tanúk vallomásait és az egyéb bizonyítékokat, a lehallgatott telefonbeszélgetések anyagát, valamint az utóbbiakat külön is értékelte.
5.Bf.75/2013/11.

Az I. r. vádlott védője által felhozott megalapozatlansági ok - mivel eljárási szabálysértés nem történt - nem áll fenn. Ezért, az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A tényállást támadó, felmentést célzó fellebbezések a bizonyítékok értékelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadásával szemben a terhelő bizonyítékokat fogadta el. Az ítéletálla álláspontja szerint is, a vádlott-társak terhelő vallomása, a lehallgatott telefonbeszélgetések időpontja, sorrendje, tartalma, teljes mértékben és kimerítően igazolja a vádlottak közötti kapcsolatot és nyomon követhető belőlük, hogy az adott ügyek hogyan bonyolódtak le. Az 1.) tényállási ponttal kapcsolatban egyértelműen megállapítható a jogtalan előny kérése, annak összege, az egyes részösszegek átadásának ténye, és körülményei.

A kifejtettek mellett az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott.

A bizonyítékok értékelése, az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén eltérő értékelésükre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Ezért, az azt támadó, az erre alapított felmentést célzó vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A minősítést illetően az ítéletábra az I. r. vádlott vonatkozásában nem osztotta a védő álláspontját abban, hogy az 1.) tényállási pont szerinti vesztegetés büntettként minősített cselekmény, a jogtalan előny utólagos elfogadása miatt, hivatali visszaélés büntettként minősül. A követendő bírói gyakorlat szerint ugyanis, a vesztegetés törvényi tényállását kimerítheti az is, ha a hivatalos személy a konkrét üggyől függetlenül, de a működésével kapcsolatban, az ügy elintézése után fogad el előnyt (BH 1981. 268.).

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában helyesen állapította meg, hogy az I. r. vádlott a vesztegetés büntettként köteleességszegéssel valóította meg, viszont ítéletének rendelkező részében és indokolásában is, nem az ennek megfelelő jogszabályhely került felhívásra. Ezért az ítéletábra az I. r. vádlott terhére megállapított 1 rb. vesztegetés büntettként a Btk. 250. § (1) és (2) bekezdés a) pontja és (3) bekezdés 1. fordulata szerint minősítette.

A 3.) tényállási ponttal kapcsolatban az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy felmerült a cselekménynek a Btk. 177/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő személyes adattal visszaélés büntette megállapításának lehetősége is. Ennek azért van jelentősége, mert amennyiben az elkövető egy cselekménnyel valóítja meg a hivatali visszaélés büntettként, valamint a hivatalos személy által elkövetett személyes adattal visszaélés büntettként, a bűnösség az utóbbi büncselekményben állapítható meg (3/2207. Büntető Jogegységi Határozat). Viszont, a személyes adattal visszaélés büntettként törvényi tényállási eleme a jelentős érdeksérelem, mely a megállapított tényállás alapján nem áll fenn, ezért a cselekmény hivatali visszaélés büntettként való minősítése a helyes.

A hivatali visszaélés büntette esetén, a többszöri köteleességszegés, ha egyetlen jogtalan hátrány okozása, illetve előny szerzése céljából történik, egység. A jelen esetben jogtalan hátrány okozása nem történt, előnyt pedig egyetlen személy, a VI. r. vádlott szerzett. Erre tekintettel, a többszöri köteleességszegéssel (több személy tartózkodási helyének lekérdezésével) csupán 1 rb. hivatali visszaélés büntette

valósult meg. Ezért az ítéletábra, az I. r. vádlott esetében a 10 rb. hivatali visszaélés büntettét [Btk.225. §] 2 rb.-nek (3.) és 4.) tényállási pont), a II. r. vádlott esetében a 9 rb. felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét 1 rb. felbújtóként elkövetettnek (3.) tényállási pont) minősítette.

A II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak a jogtalan előnyt hivatali kötelesség megszegéséért adták. Ezért, az ő cselekményük is ennek megfelelően a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő vesztegetés büntette.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. r. vádlott a bűncselekményt mint vezető beosztású hivatalos személy követte el, de elmulasztotta felhívni, hogy az elkövetéskor hatályos Btk. 137. § 1/k. pontja szerint minősült hivatalos személynek, amit az ítéletábra ezennel pótol.

Egyebekben a vádlottak cselekményeinek minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság által számba vett és értékelt bűnösségi körülmények az alábbiak szerint szorulnak kiegészítésre, illetve helyesbítésre:

Csak a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás, vagy részbeni beismerés lehet enyhítő körülmény (Bkv 56. II/11. pont) ezért, az I. r. vádlottnál a részbeni bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás (3.) tényállási pont), a III. r. vádlottnál a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás az enyhítő körülmény, 5.Bf.75/2013/11.

ugyanakkor további enyhítő körülmény a IV. r. vádlottnál, hogy további egy kiskorú gyerek eltartásához is hozzájárul.

Enyhítő körülmény az is, ha az elkövető hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt (Bkv 56. III/10. pont). A vádlottak csaknem 8 éve állnak a büntetőeljárás súlya alatt, amiért az ítéletábra e körülményt is, az I. r. - V. r. vádlottak esetében enyhítőként értékelte.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a Btk. 37. §-ban meghatározott büntetési célok az I. r. - V. r. vádlottakkal szemben csak és kizárólag szabadságvesztés büntetéssel valósulnak meg. Az I. r. vádlott esetében azonban, nem vette figyelembe azt, hogy a terhére megállapított bűncselekményeknek nem ő volt a kezdeményezője, hanem azokat a II. r. vádlott határozott és kitartó kezdeményezésére, ráhatására követte el. Ugyanakkor, nem lehet figyelmen kívül hagyni az 1.) tényállásbeli cselekmény esetében azt sem, hogy ő a vagyoni előnyt nem kérte, csak utólag elfogadta. Ezért, az ítéletábra álláspontja szerint vonatkozásában alkalmazható a Btk. 87. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő rendelkezés és a börtönének

tartamát 2 évre enyhítette, a közügyektől eltiltást mellőzte. Ugyanakkor, személyi körülményeire, életvitelére és különösen az időmúlásra tekintettel úgy látta, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának hosszabb tartamú próbaidőre történő felfüggesztése mellett is eléri célját, ezért a Btk. 89. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

A II. r. - V. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések arányosak. Rámutat az ítélőtábla arra, hogy a vádlottak által megvalósított bűncselekmények alkalmasak az állami szervek befolyástól mentes működésébe vetett bizalom megrendítésére, valamint a rendőrség tekintélyét és megítélését is rontják. Mind a törvény, mind a bírói gyakorlat súlyosan ítéli meg azokat a bűncselekményeket, amelyeket hivatalos személyekkel kapcsolatban követnek el. A jelen esetben viszont, II. r. - V. r. vádlottak esetében sem hagyható figyelmen kívül az időmúlás, aminek azért is nagyobb a nyomatéka, mert az eltelt csaknem 8 év, nem csak megközelítette, hanem meg is haladta az elévülési időt. Ezért, az ítélőtábla álláspontja szerint is, a szabadságvesztés büntetések végrehajtásának felfüggesztése vonatkozásukban is indokolt, és a IV. r. vádlott esetében az enyhítő rendelkezés alkalmazása is.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a II. r., III. r. és V. r. vádlottakkal szemben pénzmellékbüntetést is alkalmazott, hiszen ennek törvényi feltételei fennállnak, és annak összege is törvényes. Ezért, az ítélőtábla az enyhítésére, illetve a mellőzésére nem látott lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság a II. r., III. és V. r. vádlottakkal szemben a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja, az I. r. vádlottal szemben a Btk. 77/B. (1) bekezdés e) pontja alapján alkalmazott vagyonek Kobzást. E törvényi rendelkezés szerint mindkét esetben vagyonek Kobzást kell elrendelni, tehát ezek kötelező rendelkezések. Mivel alkalmazásukra szintén helyesen került sor, a vagyonek Kobzás mellőzésére irányuló fellebbezések sem vezethettek eredményre.

A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének az I. r. - V. r. vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felbírált részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése során helybenhagyta.

Észlelte az ítélőtábla, hogy nyilvánvaló elírás miatt az első fokú ítélet rendelkező részében helytelenül szerepel a III. r. vádlott őrizetének befejező időpontja, valamint a IV. r. vádlott neve és anyja neve. Ezért megállapította, hogy helyesen a III. r. vádlott 2005. szeptember 30. napjáig volt őrizetben, a IV. r. vádlott neve Z, az anyja neve S.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozóan elmulasztotta felhívni a Btk. 99. § (2) bekezdését, amit ezennel pótol.

A másodfokú eljárás során az V. r. vádlott védői díjával 12.750.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítélőtábla az V. r. vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2013. május 27.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Hegedűs István sk.
a tanács tagja

A Fővárosi ítélőtábla 5.Bf.75/2013/11. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 10.B.814/2007/120. számú ítéletének felülbírálattal érintett, a jelen ítélettel meg nem változtatott része az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r. és az V. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2013. május 27.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő